

РЕШЕНИЕ

№ 6781

гр. София, 08.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7425** по описа за **2023** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), чл. 208 - 228 АПК, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „М. Г.“ ЕИК [ЕГН], със седалище и адрес на управление в [населено място], представлявано от К. С. –управител, чрез адв. М. от САК, против Решение №2253/14.05.2023г., постановено по н.а.х.д. № 16624 по описа за 2022г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 96-ти състав. В касационната жалба се твърди неправилност и незаконосъобразност на съдебното решение, като се релевират касационни основания по чл.348, ал.1, т.1. и т.2 НПК. Твърди, че решението на СРС подлежи на отмяна, тъй като е нарушен законът и е допуснато съществено нарушение на процесуални правила. Прави се оплакване, че възприетата от съда и обективизирана в НП фактическа обстановка не кореспондирала с действителността. Проверката в обекта на дружеството била извършена по сигнал от съпругата на наемодателя на помещенията, самата проверка била извършена тенденциозно, изложени са твърдения за несъответстващо поведение на проверяващите и за оказан натиск спрямо К. К. М. при попълване на декларация. По тези съображения се иска отмяна на оспореното решение на СРС и на НП.

Касационният жалбоподател, редовно призован не изпраща представител в съдебно заседание, не ангажира искания за събиране на доказателства във връзка с

касационните основания.

Ответникът - директор на Дирекция „Инспекция по труда-Софийска област“, в съдебно заседание се представлява от процесуален представител юр. И., оспори изцяло жалбата, претендира неоснователността ѝ, иска от съда да постанови отхвърлянето ѝ, счита оспореното решение за правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

ПРОКУРОР К. при СГП счита решението на СРС за валидно и правилно, предлага да бъде оставено в сила.

Пред касационната инстанция не са правени искания за доказателства.

Съдът, след като обсъди посочените в жалбата пороци на решението и провери служебно за неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, на осн. чл.218 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, прие следното:

Касационната жалба е процесуално допустима - подадена в срока по чл.211 ал.1 от АПК във вр. с чл.63в от ЗАНН, от надлежна страна с правен интерес от обжалването и срещу подлежащ на касационен контрол съдебен акт.

Съобразно чл. 218, ал.1 и ал.2 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

С оспореното по делото Решение №2253/14.05.2023г., постановено по н.а.х.д. № 16624 по описа за 2022г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 96-ти състав, е изменено наказателно постановление /НП/ № № 23-2200619/30.11.2022г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда-Софийска област“ (ДИТ – Софийска област), с което на касатора е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2 500лв. за извършено административно нарушение по чл. 62,ал.1,вр.чл.1,ал.2 от Кодекса на труда, като размерът на наложената имуществена санкция е намален от съда в размер на 1 500 лева.

Санкцията е наложена за това, че на 06.10.2022г. в [населено място], в качеството на работодател по смисъла на пар.1,т.1 Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда, дружеството-касатор не е уредило като трудови правоотношения отношенията при предоставянето на работна сила, като не е сключил трудов договор в писмена форма при постъпване на работа с лицето К. К. М., установено при извършена проверка за спазване на трудовото законодателство на същата дата в цех за производство на картони и печатни изделия в [населено място], кв. В., на конкретен адрес.

Съдът е приел че

С оспореното по делото съдебно решение НП е изменено, като наложената с него санкция е намалена от 2 500 лв. на 1 500 лв. по съображение, че при определянето на размера на санкцията и извършена преценка за пропорционалност на административното наказание с естеството и съдържанието на извършеното нарушение и неговите последици, че нарушението е първо поред, целите на наказанието по чл.12 ЗАНН можели да се постигнат и административно наказание "имуществена санкция" в размер на 1 500 лв.

Фактичката обстановка съдът приел за установена въз основа на приетите по делото и приобщени доказателства на основание чл. 283 НПК писмени доказателства по административно-наказателната преписка, след които и заповеди за компетентност на проверяващите инспектори, както и гласни доказателствени средства, въз основа на които е прието допуснато нарушение и съставомерност по посочената като нарушена в АУАН и НП разпоредба – по чл. 62, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2, КТ, както и, че НП и АУАН са издадени от компетентни органи, в това число е обсъдил териториалната компетентност на контролните органи при ДИТ -С. област по чл. 21, ал. 4 от Устройствен правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, като е приел, че актът за установяване на административно нарушение е съставен от компетентен орган. Също е прието, че на основание чл. 416, ал. 5 КТ, НП се издават от ръководителя на съответния орган по чл. 399, 400 и от 401 КТ, съобразно ведомствената принадлежност на актосъставителите, поради което НП също е издадено от компетентен орган.

Преценка на касационната инстанция:

Настоящият касационен състав намира за неправилна преценката на съда, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, като в случая наказващият орган не е териториално компетентен. Съдът не е отчел, че обжалваното Наказателно постановление № 23-2200619/30.11.2002 г. не е издадено от компетентен административно-наказващ орган, тъй като акта за установяване на административно-нарушение, въз основа на който е издадено - АУАН за установяване на административно нарушение №23-2200619/24.12.20. съставен от К. Г. К. – главен инспектор при Дирекция ИТ – Софийска област, е издаден за нарушения на КТ, извършено на дата 06.10.2022г. и след проверка в обект и на работодател, в [населено място]. Към датата на проверката и вмененото нарушение на дружеството, инспекторите от ДИТ Софийска област не са имали нормативно установена от закона териториална компетентност на контролни органи за [населено място].

По време на извършване на проверката и установяване на нарушението е в сила Устройствен правилник на ИА „ГИТ“ - в сила от 29.01.2014 г., приет с ПМС № 2 от 13.01.2014 г., отменен с ДВ, бр. 81 от 11 октомври 2022 г.

Съгласно в чл. 16, ал. 2 от Устройствения правилник -отм., Дирекциите "Инспекция по труда" осъществяват дейността си на територията на съответната област. Следователно, Дирекция "Инспекция по труда Софийска област", по силата на посочената разпоредба има териториална компетентност само на територията на област С.-област. Издадените и представени по административно-наказателната преписка пред СРС - Заповед № 3-0024/08.01.19 г. (л. 29) и Заповед 3 – 0025 / 08.01.2019 г. (която допълва 3-0024 – л.30) на Изпълнителния директор на ИА "ГИТ" са в противоречие с чл. 16, ал. 2 от Устройствения правилник (отм.), при неправилно приложение на чл. 6, ал. 2, т. 14 от Устройствения правилник (отм.) посочена като основание за издаването им. Според последната разпоредба изпълнителният директор определя обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда, която разпоредба се отнася до тяхната материална компетентност, а не до териториалната, която е нормативно установена с Устройствения правилник и с която изпълнителният директор при изпълнение на своите правомощия следва да се съобразява. Така със Заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция

„ГИТ“ не може да се променя териториалната компетентност на териториални подразделения, в който смисъл е формирана съдебна практика на ВАС (Решение № 3624 от 15.04.2022 г., Шесто отделение, по административно дело № 11698 / 2021 г.) - изпълнителният директор на ИА „ГИТ“ няма правомощие да определя и променя териториалната компетентност на инспекторите по труда. Аргументи в тази насока могат да се изведат и от новия Устройствен правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, където изрично е уредена хипотеза на отклонение от териториалната компетентност, очевидно по повод на формираната вече съдебна практика. В новия Устройствен правилник на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" (приет с ПМС № 313 от 05.10.2022 г., обн. - ДВ. бр. 81 от 11 Октомври 2022 г.) изрично в чл. 21, ал. 4 е посочено, че „служителите в териториалните дирекции "Инспекция по труда" имат компетентност на контролен орган в териториалния обхват на съответната дирекция. Служителите на дирекция "Инспекция по труда Софийска област" имат компетентност на контролен орган и в териториалния обхват на Столичната община.“ В отмененият Устройствен правилник такава разпоредба липсва.

Така съдът е следвало да приложи и съобрази териториалната компетентност на проверяващите органи по приложимата правна разпоредба към датата на проверката, без основание е приел, че чл. 21, ал.4 от Устройствения правилник, който не е бил в сила, определя териториална компетентност и на територията на Столична община и АУАН е съставен от материално и териториално компетентно лице.

В случая АУАН е издаден на 24.10.2022г. но за нарушение на 06.10.2022г., което органите на ДИТ Софийска област, не са имали правомощие да установят. Предвид на това недопустимо –поради липса на компетентност, е образувано административно-наказателното производство с издаването на АУАН №23-2200619/24.120.2022г., съответно на това не възниква и компетентност на административно-наказващият орган - директорът на ДИТ Софийска област да издаде процесното НП.

Предвид всичко изложено, на основание, че касационната инстанция следи служебно за приложението на материалния закон, съгласно чл.218, ал.2 АПК, процесното съдебно решение следва да бъде отменено като постановено при неправилно приложение на закона – касационно основание по чл.348, ал.1 т.1 вр. ал.2 НПК. Вместо него касационната инстанция следва да постанови отмяната и на НП, а поради недопустимо образуване на административно-наказателното производство с АУАН №23-2200619/24.120.2022г., да постанови прекратяването му.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, Административен съд София- град, X. - ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №2253/14.05.2023г., постановено по н.а.х.д. № 16624 по описа за 2022г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 96-ти състав, и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно отделение, 96-ти състав, е изменено наказателно постановление № № 23-2200619/30.11.2022г., издадено от директора на Дирекция

„Инспекция по труда-Софийска област“ .

ПРЕКРАТЯВА административно наказателното производство, образувано с АУАН №23-2200619/24.120.2022г., издаден от инспектор при Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ за нарушение на чл.62, ал.1, вр. чл. 1, ал.2 от КТ срещу „Мегапак Груп“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и седалище в [населено място], в качеството му на работодател.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.